

umělá píseň
Japonečka

(Doprovod: pionýrák 6)

Moderato

1. V Yokoha-mě v pří-stavu, kde noc vlád-ne tmou, loučil se tam
ná-mořník se svou dí-ven - kou. A Japoneče malé sl-zič-ky
sté-kají, když jeho rety rudé slova lásky šep-ta - jí. R: Má Japonečko
ma-lá, dřív než zvadne sakur květ, tvoje láska nesko - na-lá
přivede mě k tobě zpět. Ta chvíle odlou - če-ní rozplyne se
ja - ko dým a potom, děvče mi-lé, budu navždy jenom tvým.

2. Byl to onen námořník,
co pro ženy žil.
Co v každickém přístavu
z číše lásky pil.

Na Japonečku malou
už dávno zapomněl,
že její rety rudé
kdysi dávno líbat směl.

R